

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 15T/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519010112
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3519010112.2

Uznesenie

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudcom Mgr. Jánom Odnogom, v trestnej veci obžalovaného A. T., E.. XX.X.XXXX K. I., trvale bytom I. Č.. XXX, stíhaného pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v Novom Meste nad Váhom, na hlavnom pojednávaní dňa 17.7.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku sa postupuje trestná vec obžalovaného A. T., E.. XX.X.XXXX K. I., trvale bytom I. Č.. XXX, stíhaného pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pre skutok, ktorého sa dopustil tak, že

„v čase okolo 01.00 hod. dňa 11. februára 2018 pred hotelom Štefánik na námestí M. R. Štefánika 37 v Myjave najprv slovne napádal prítomných, pričom uviedol: „kto je frajer, kto je frajer, čo ste zrazu ticho“, následne fyzicky napadol poškodených S. Y. a S. I. tak, že poškodeného S. Y. udrel lakťom pravej ruky do zadnej časti hlavy, čím mu spôsobil ľahké pomliaždenie hlavy s ľahkým otrasom mozgu, ktoré zranenia boli ľahkého charakteru, bez trvalých následkov, po prepustení z nemocnice po 2 dňoch žiadnym spôsobom poškodeného neobmedzovali v obvyklom spôsobe života, a poškodeného S. I. udrel rukou zovretou v päšť do oblasti pravého oka pričom mu nespôsobil zranenia vyžadujúce liečenie, následne po príchode privolanej hliadky Obvodného oddelenia Policajného zboru Myjava rozťahol ruky a na členov hliadky Policajného zboru útočil slovne“,

na prejednanie riaditeľovi Okresného riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, nakoľko ide o skutok, ktorý by mohol byť posúdený ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. zákona o priestupkoch.

odôvodnenie:

Prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín podal na tunajšom súde obžalobu sp. zn. 3Kv 18/19/3300-7 zo dňa 8.3.2019 na obžalovaného A. T., E.. XX.X.XXXX K. I., príslušníka PZ, stíhaného pre prečin výtržníctva podľa §364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe, že „obžalovaný v čase okolo 01.00 hod. dňa 11. februára 2018 pred hotelom Štefánik na námestí M. R. Štefánika 37 v Myjave najprv slovne napádal prítomných, pričom uviedol: „kto je frajer, kto je frajer, čo ste zrazu ticho“, následne fyzicky napadol poškodených S. Y. W. S. I. tak, že poškodeného S. Y. udrel lakťom pravej ruky do zadnej časti hlavy, čím mu spôsobil otras mozgu ľahkého charakteru, tržno-zmliaždenú ranu hornej pery úst a sliznice pery úst, odreniny kože a pomliaždenie mäkkých tkanív tváre, pomliaždenie mäkkých tkanív a krvný výron ľavej strany hrudníka, pomliaždenie mäkkých tkanív a krvné výrony v oblasti oboch ramien a pomliaždenie mäkkých tkanív a krvný výron v oblasti panvy vľavo, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť od 11.02.2018 do 06.03.2018 a obmedzenie v bežnom spôsobe života asi 2 dni a poškodeného S. I. udrel rukou zovretou v päšť do oblasti pravého oka pričom mu nespôsobil zranenia vyžadujúce liečenie, následne po príchode privolanej hliadky Obvodného oddelenia Policajného zboru Myjava rozťahol ruky a na členov hliadky Policajného zboru útočil slovne“.

Súd po preskúmaní obžaloby rozhodol vec bez prejednávania na hlavnom pojednávaní v zmysle § 241 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku uznesením č.k. 15T/26/2019 - 356 zo dňa 23.10.2019 tak, že postúpil danú

trestnú vec na prejednanie riaditeľovi Okresného riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, nakoľko ide o skutok, ktorý by mohol byť posúdený ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. zákona o priestupkoch. Na základe sťažnosti prokurátora, Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 2To/7/2020 - 387 zo dňa 12.5.2020 napadnuté uznesenie zrušil a uložil, aby súd vo veci znova konal a rozhodol. V odôvodnení vytkol, že rozhodnutie je predčasné a pre náležité posúdenie materiálneho korektívu žalovaného prečinu je nevyhnutné vykonať dokazovanie pred súdom na hlavnom pojednávaní. Existujú totiž pochybnosti ohľadom a nejasnosti ohľadom skutkových zistení, predovšetkým pokiaľ ide o zranenia poškodeného S. Y. a obvineného, ktoré majú svoju relevanciu pre skutkové závery. Významným faktom tiež ostáva otázka príčetnosti v inkriminovanom čase vzhľadom na nie celkom jednoznačné závery znalkyne A.. D. S. v nej podanom písomnom znaleckom posudku, čo si vyžaduje jej osobný výsluch na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný A. T. na hlavnom pojednávaní dňa 17.7.2020 uviedol, že v daný deň mal jeho syn oslavu, prebiehala rodinná oslava asi do 21.00 hod. Potom sa rozhodli s manželkou, švargrinou a jej priateľom zabaviť sa, prišli do Hotela Štefánik ani do 22.00, bavili sa, striedavo tancovali, dali si nejaké drinky, najskôr bolo málo ľudí, neskôr sa to zaplnilo, okolo polnoci už bolo viac ľudí. Vtedy si všimol a hovoril aj manželke, že boli tam nejaké dve osoby, ktoré sa k nim neustále približovali, zahliadali na nich, povedal manželke, že nech si idú radšej sadnúť, že bude nejaký problém. Keď sa otočil a išiel k stolu, niekto do neho sotil a dostal úder do oblasti ladvín, kde ho prehlo, otočil sa a začal sa brániť, že ich odsotil, došlo k potýčke medzi obžalovaným a tými dvoma osobami, iba sa sácali. V tom tam prišli ďalšie iné tri osoby, ktoré ho začali ťahať, tlačiť, bili ho na parkete, vyviedli ho von z diskotéky z parketu, zhodili ho, tam dostal niekoľko úderov, začali ho ťahať na schody, tam boli možno traja, štyria, tam prišlo viac úderov do hlavy, tváre, škrtili ho. Manželku zhodili asi z piatich schodov. Obžalovaný si viac od tohto momentu nepamätá, čo sa dialo, ako sa dostal von, nevie ani že tam prišli policajti, pamätá si až na obvodnom oddelení PZ, kde bol spútaný. Z kamerových záznamov ale to si už nepamätá vie, že ho bili ešte aj hore. Utrpel zranenia, mal rozseknutú peru, zhora, zvnútra. Prišli ho zdravotníci kontrolovať, povedali, že mu nič nie je, on sa stále dožadoval riadneho vyšetrenia, lebo mu bolo zle, aj zvracal, ešte sa mu smiali, že z alkoholu. Fúkal až po príchode svojho šéfa, prišla tam aj inšpekcia. Až z CPZ-ky ho zobrali na všetky vyšetrenia, kde bolo potvrdené, že mal otras mozgu a všetky tie zranenia, ktoré boli v obžalobe pripisované poškodenému. Počas dňa pil na rodinnej oslave od 14-tej do večera slivovicu, 51%tnú asi 8 štamperlíkov (0,2dcl), v Hoteli Štefánik asi 2-3 borovičky, uviedol, že si vtedy všetko pamätal. Záverom uviedol, že sa chce všetkým ospravedlniť aj svedkom, takéto veci sa mu nestávajú. Je naďalej príslušníkom policajného zboru.

Obžalovaný sa po výsluchu poškodených S. I. W. S. Y. obom ospravedlnil, uviedol, že mu je ľúto, čo spôsobil. Ospravedlnil sa aj svedkom ako aj zasahujúcemu policajtovi L. D..

Znalkyňa A.. D. S. na hlavnom pojednávaní dňa 17.7.2020 uviedla, že sa odvoláva na svoj znalecký posudok a zotrváva na záveroch. Vyšetřila ambulantnou formou obžalovaného, vychádzala pri vypracovaní z poznatkov zo zdravotnej dokumentácie, psychiatrického vyšetrenia, zo spisového materiálu, obžalovaný adekvátne komunikoval, pozornosť zachovaná, žiadne poruchy vnímania, vnímania, poruchy pamäte nezistila až na istý čas zo skutku. Netrpí ani netrpel žiadnou duševnou poruchou. Pri vyšetrení znalkyňa popísal skutok tak ako ho počula aj dnes na hlavnom pojednávaní. Z toxikologickej anamnézy vrátane vykonaných testov nezistila, že by bola u neho zistená závislosť od alkoholu, či iných látok. U obžalovaného zo záznamov dychových skúšok a spätným prepočtom k času skutku zistila, že sa jednalo hodnotu 1,57 promile, čo je ľahká ebrieta, resp. dalo by sa povedať aj, že na dolnej hranici strednej. Správanie v takejto fáze opitosti nebýva agresívne, po štúdiu literatúry znalkyňa zistila, že sa v tejto fáze správajú skôr priateľsky ľudia, palimpsest nebýva prítomný, ten sa môže objaviť vo fáze strednej a ťažkého stupňa opitosti. Obvinený sa opísal, že nie je agresívnej povahy vzhľadom na život v minulosti, preto nie je predpoklad, že by sa vo fáze ľahkej opitosti tak správal. Agresívne správanie bolo abnormné vzhľadom na jeho zistené charakteristiky. V lekárskej správe sa dočítala, že bol vyšetrený traumatológom, neurológom. V tomto smere doštudovala literatúru odborníkov na neurológiu, pričom uviedla, že ľahký otras mozgu ako bol zistený, býva zistený na základe subjektívneho uvádzania pacienta, nie je zobrazený žiadnymi štandardizovanými zobrazovacími technikami, (CT mozgu, magnetická rezonancia). Pri otrase mozgu nemusí nastať bezvedomie. Klinicky sa prejavuje zmätenosťou, dezorientáciou, poruchou orientácie, výpadkom pamäte, ktoré sú dočasné. Na základe uvedeného znalkyňa zistila, že obžalovaný bol v čase skutku v ľahkej opitosti a mal otras mozgu, ktorý mu bol mechanicky spôsobený úderom, bol dezorientovaný, zmätený, preto uviedla, že jeho ovládacie schopnosti boli forenzne významne znížené, nie vymiznuté. Vedel ovládať svoje konanie

a rozpoznať protiprávnosť iba v zníženej miere. Znamená to, že si mohol uvedomovať svoje okolie a bitku ale nevedel dostatočne ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho protiprávnosť a dôsledky konania v úplne adekvátnej forme. K vymiznutiu ovládacích a rozpoznávacích schopností dochádza v stave psychózy ale tu sa o psychózu nejednalo. Amnézia obžalovaného svedčí o úderoch do hlavy, pretože v ľahkej ebriete sa nevyskytuje, mohla by sa vyskytnúť tak u detí, v puberte pri prvom kontakte s alkoholom, obžalovaný má skúsenosti s alkoholom, je vysoko nepravdepodobné, že by výpadok pamäti u neho nastal pri ľahkej ebriete. Znalkyňa uviedla, že aj keby obžalovaný nepil alkohol, aj samotný otras mozgu by mohol spôsobiť zníženie ovládacích a rozpoznávacích schopností lebo by bol v tom stave zmätenosti, dezorientácie, nevedel by posúdiť všetky dôsledky, alkohol tieto prejavy môže akcentovať. Keby nedošlo k otrasu mozgu a bola by tu len ľahká ebrieta, vtedy by jeho ovládacie schopnosti boli znížené iba forenzne nevýznamne a rozpoznávacie schopnosti by boli zachované.

Poškodený S. I. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 17.7.2020 uviedol, že prišli k hotelu Štefánik, išli sa zabaviť na diskotéku. Vystúpili, videli jedného muža, že niečo tam vykrikoval asi niečo ako kto je frajer, čo ste zrazu ticho, išli pred hotel, počuli ako niečo vykrikoval niečo ako kto je frajer, čo ste zrazu ticho. Muža videli prvýkrát keď parkovali, videl ako sa váľal po zemi, niekto ho dvíhal zo zeme, pomáhal mu dvíhať sa zo zeme ale mal potom nejakú potýčku, nevie koľko ľudí ich bolo. Videl ako sa obžalovaný predtým kotúľal dole schodmi, počul nejaký krik. Zrazu videl ako muž prišiel k nim, zrazu tam bol ako blesk z neba, vyzeral zle asi bol opitý a agresívny, bol špinavý, tričko od krvi mal, mal rozľatú peru, lakťom S. Y. dal do zátylku, ten padol na zem, svedka udrel ale len tak šuchol, nie plnou silou, tak jemu sa nič nestalo, len sa otriasol. Svedok neutrpel žiadne zranenia. Pri útoku nič nehovoril. Bola zavolaná polícia následne, prišla hliadka, tí ho zatkli, nevidel priebeh služobného zákroku, iba počul nejaký krik. Svedok uviedol, že s kamarátmi pili alkohol, svedok pil asi dve piva. Neprovokovali obžalovaného, iba vystúpili z auta. Bol vypovedať na polícii v Myjave, po prečítaní výpovede z prípravného konania, keďže svedok si z odstupom času nepamätal potvrdil, že obžalovaný hovoril na polícii, že „chalani jebte na to, veď aj ja som policajt“.

Poškodený S. Y. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 17.7.2020 uviedol, že zaparkovali pred hotelom Štefánik, vystúpili z auta, obžalovaný tam bol s nejakou slečnou, mal tam incident, mal zakrvavené biele tričko, hodil sa poškodenému na auto, poškodený hovoril, že bacha na to auto, obžalovaný hovoril, kto je tu frajer, kto je tu frajer čo ste tu všetci ticho. Následne preparkovali auto. Potom išlo po ku hlavnému vchodu a zrazu len cítil tvrdý úder do zadnej časti hlavy a padol na zem. Obžalovaného pri útoku ani nevidel, nevie aký mal dôvod. Utrpel nejaký otras mozgu a pomliaždeniny, dva dni bol v nemocnici, nemal inak komplikácie, mal nejakú PN. Uviedol Kamarát K. ho zdvihol, oprel o dvere, následne bola zavolaná policajná hliadka, ktorá ho spacifikovala a naložila do auta. Najprv nechcel ísť s nimi do auta, bránil sa. Jeho sanitka viezla do nemocnice. Obžalovaného predtým nepoznal. Obžalovaný mal zakrvavené biele tričko, potom si tričko vyzliekol. V ten večer popíjal alkohol, pivo a možno tri borovičky. Poškodený výslovne poprel, že by mu boli spôsobené poranenia, ktoré sú uvedené v obžalobe, ohradil sa, že tieto on ani nikdy neuvádzal, nikdy netvrdil, že by mu boli spôsobené zranenia: „tržno-zmliaždenú ranu hornej pery úst a sliznice pery úst, odreniny kože a pomliaždenie mäkkých tkanív tváre, pomliaždenie mäkkých tkanív a krvný výron ľavej strany hrudníka, pomliaždenie mäkkých tkanív a krvné výrony v oblasti oboch ramien a pomliaždenie mäkkých tkanív a krvný výron v oblasti panvy vľavo“, on dostal len ten jeden úder lakťom dozadu hlavy. Poškodený sa pri výpovedi ďalej divil a dožadoval sa vysvetlenia, prečo sa táto celá vec vlastne prejednáva, veď on ešte minulý rok odvolal, resp. stiahol trestné stíhanie voči obžalovanému a napriek tomu bol predvolaný.

Svedok B. Y., brat poškodeného, na hlavnom pojednávaní dňa 17.7.2020 uviedol, že stáli pred hotelom, rozprávali sa, obžalovaný prišiel a hovoril, kto je tu frajer, potom na chvíľu odišiel a vrátil sa a napadol jeho brata S. lakťom dozadu hlavy, do zátylku a potom kamaráta S. I. päťou do hlavy, potom zavolať políciu a riešilo sa to. Obžalovaného predtým nevidel, nemal s ním žiadnu potýčku. Obžalovaný sa javil podnapitý, prvýkrát ho videl s kamarátom a ženou, videl, že ho vyviedli SBS-kári von. Po prečítaní výpovede svedok pripustil, že obžalovaný mal zranenie na pere a krvavé tričko, keďže to vtedy povedal, je to asi pravda. Správanie obžalovaného sa javilo agresívne, nebolo to normálne, asi si chcel vybiť zúrivosť, správal sa ako blázon. Po príchode polície ho chceli zobrať, obžalovaný im odporoval, niečo im nadával. Svedok nepožíval alkohol, bol šofér.

Svedkyňa O. T., manželka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní dňa 17.7.2020 uviedla, že daného dňa mali rodinnú oslavu, na tej obžalovaný pil slivovicu poobede, asi 7-8 štamprlíkov (0,2dcl) po ktorej

išli s jej sestrou U. G. a jej priateľom. Išli sa zabaviť, začali tancovať, obžalovaný jej hovoril, že nech sa pozrie na takých dvoch chalanov, že sa k nim stále snažia približovať, tlačiť, jej sestra ich upozornila ale oni sa aj tak vrátili, bolo to celé také provokačné, tak sa rozhodli, že si idú sadnúť, otočili sa a v tom jeden z nich obžalovaného sotil zozadu a začala sa tam taká nejaká sácanica, pričom obžalovaný, svedkyňa ani nikto z ich skupiny nedal žiadnu zámienku alebo provokáciu na to sozenie, potom dobehli nejaký holohlaví chlapi, nevie, či vyhadzovači alebo nie, jeden mal čierne tričko s nápisom security, začali obžalovaného tlačiť von k vestibulu pri šatniach, zhodili obžalovaného na zem, tam ho začali biť, jeden na ňom sedel, pášťovali ho, potom ho vliekli hore schodmi, kde utržil zasa ďalšie rany, potom pri recepcii ho hodili na zem, jeden na ňom akoby sedel a škrtil ho, videla, že tam dostal nejaké tie rany, aj peru mal rozrazenú. Potom ho vyvliekli pred hotel a zasa sa tam začala nejaká bitka, nejakí chlapi štyria ho tam bili, hovorili, že „poďme zbiť toho policajta“, spadol aj hlavu si udrel do kvetináča, spadol aj dole asi štyrmi schodmi. Obžalovaný sa jej javil akoby ju už nevnímal vonku, vie, že potom nejako zabalansoval vonku a dopadol na kapotu auta ľudí okolo poškodených, tak mal s nimi vlastne prvý kontakt. Bolo tam niečo slovné, povedali, nech sa im neváľa po aute, asi, obžalovaný potom už nevedel čo robí. Svedkyňa videla, že sa nejako rozbehol obžalovaný k nim ale incident popisovaný v obžalobe už nevidela. Videla už potom poškodeného na zemi. Po príchode policajnej hliadke nechcel útočiť, rozťahal ruky, zdal sa ako nepríčetný, nechcel ísť ale zobrali ho na oddelenie, kde potom prišla aj svedkyňa a obžalovaný tam vykrikoval, že chce manželku, že chce manželku a ona stále priamo pred ním, on to nevnímal stále. Svedkyňa dodala, že sem tam sa chodia zabaviť, ale obžalovaný nikdy nemal nikde žiadny konflikt ani u neho nezaznamenala nikdy agresívne správanie.

Svedok A. Y. na hlavnom pojednávaní dňa 17.7.2020 uviedol, že išli s kamarátmi sa zabaviť do Hotela Štefánik, prišli po polnoci, obžalovaný sa nejako opieral o ich auto, ho napomenuli, obžalovaný niečo hovoril slovné, potom obžalovaný prišiel smerom k nim, zaútočil najprv na S. Y. lakťom asi na zátylok, ten spadol na zem, potom dal päšť na oko S. I., potom išiel preč, prišla polícia, nechcel ísť ale musel, nevidel zákrok na policajtov, potom boli vypovedať na stanici. Svojím správaním nedal zámienku na útok. Obžalovaný mal už predtým konflikt, mal krvavé tričko.

Svedok K. K. na hlavnom pojednávaní dňa 17.7.2020 uviedol, že išli do podniku do Hotela Štefánik, už pred hotelom bola mela, obžalovaný tam mal asi už vtedy konflikt, lebo bol v tvári krvavý, peru mal zranenú, pred hotelom stál asi s priateľkou, ďalšou ženou a mužom, on prišiel potom k nim, začal kričať, že kto je frajer, čo nikto nič nehovorí, potom dal lakťom S. Y. dozadu do hlavy, ten padol, potom udrel S. I. do tváre, potom prišli policajti a snažili sa ho spacifikovať, obžalovaný niečo po nich vykrikoval, nevie čo. Obžalovaný sa javil agresívny pod vplyvom alkoholu, nevie prečo na nich zaútočil.

Svedok L. D., príslušník PZ na hlavnom pojednávaní dňa 17.7.2020 uviedol, že bol v službe mali ísť preveriť bitku v Hoteli Štefánik, keď prišli obžalovaný bol vonku, pristupoval k hliadke s rozťahanými rukami a hovoril, kto je tu frajer, alebo pod keď si frajer, čo evokovalo napadnutie, tak zvedený hmatmi, chvatmi na zem, bolo mu vysvetlené podozrenie a že bude eskortovaný na oddelenie, bola s ním vykonaná dychová skúška, najskôr ju nechcel vykonať neskôr za prítomnosti zástupcu riaditeľa. Obžalovaný participoval, že je policajt a že nech to necháme tak a neriešime, že ich vyzlečie z uniformy, mal reči o známostiach, ale to svedok pripisuje jeho alkoholovému stavu, nepovažoval to za hrozbu, nemal obavu ani strach. Obžalovaný mal roztrhané, špinavé zakrvavené tričko, nevie čoho to bolo následok, či šarvátky s poškodenými alebo niečoho v hoteli Štefánik.

Na hlavnom pojednávaní dňa 17.7.2020 bola vypočutá aj svedkyňa U. G. na základe návrhu obhajoby až na hlavnom pojednávaní, s ktorým výsluchom prokurátor súhlasil, ktorej bola prečítaná obžaloba a ktorá po poučení a zložení prísahy uviedla, že išli na diskotéku do Hotela Štefánika, ako prišli, objednali nápoje, išli si zatancovať, všimla si nejakých dvoch mladých mužov, čo za nimi chodili, strkali, stalo sa to dva krát, po druhom raze ich upozornila, že chalani kašlite na to, čo to má znamenať, oni dobiedzali, svedkyňa šla k stolu, niekto potom sotil do obžalovaného, bola tam nejaká naťahovanica. Potom prišli nejaký muži v tmavom oblečení, brali obžalovaného hlava-nehlava, držali ho pod krkom, sestra za ním utekala, potom do oblasti šatní ho viedli, počula kriky, neskôr vonku videla, že obžalovaný bol na zemi, kopali ho, bili tí v čiernom nevie kde presne asi traja alebo štyria boli. Nevedela kto je to, či návštevníci či zamestnanci, boli takí nabúchaní. Počula aj že hovorili niečo ako „ujebme toho policajta“. Nevie odkiaľ sa mohol toto dozvedieť. Svedkyňa nepočula nič také, že by obžalovaný hovoril, že je príslušníkom polície. Obžalovaný aj spadol zo schodov. Svedkyňa vie aj, že obžalovaný už bol taký mimo, zvalil sa poškodeným nejakou na kapotu, nevie čo sa dialo ďalej. Obžalovaný bol zranený, zakrvavené tričko,

krvavú tvár z krvavých pier mu tiekla krv. V daný deň mali oslavu, mala dva štamprlíky, obžalovaný pil slivovicu na tej oslave. Obžalovaný pil tak na zábavu, nie že by ho z alkoholu motalo na oslave. U obžalovaného došlo k zmene správania až po bitke ktorú dostal, bol v šoku, bol zmätený, kričal stále kde je jeho manželka, kde je jeho manželka ako by ani svedkyňu vôbec nevnímal, nereagoval na ňu, snažila sa ho ukludniť.

Z výpovede svedka Z. Ď., majiteľa hotela Štefánik prečítanej za súhlasu procesných strán v súlade s ustanovením § 263 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že čo sa týka strážnej služby, tak na ten večer 11.2.2018 žiadnu nezabezpečoval, z toho dôvodu tam ani žiadna nebola. K incidentu sa nevie vyjadriť, nakoľko nebol prítomný. Svedok po opakovaných otázkach uviedol, že pozná jednu z osôb, pri ktorej je z kamerového záznamu zrejme, že vyberá vstupné a dohliada aktívne a zapája sa do udržiavania poriadku ako A. L., policajta zo Senice. Svedok uviedol, že v minulosti sa stalo, že nemal kto vyberať vstupné avšak netvrdí, že to bol tento prípad, ale povedal by, že aj áno, svedok ho požiadal, či by nemohol povyberať vstupné. A. L. žiadnu odmenu nedával.

Z výpovede svedka X. X., prečítanej za súhlasu procesných strán v súlade s ustanovením § 263 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že bol s obžalovaným, jeho manželkou a jej sestrou v bare v hoteli Štefánik. Zbadal ako vyhadzovači nabehli na parket a riešili obžalovaného. Bola potýčka a vyhadzovači ho ťahali von. Potom si všimol, že má rozbitú peru, krvavé tričko a tečie mu krv na tričko a topánky, asi dostal úder od vyhadzovačov, konkrétneho človeka nevidel. Následne bol obžalovaný v amoku a šoku, ale dovtedy bol kľudný a normálne sa bavili. Nevnímal okolie a podľa svedka mal otras mozgu. Svedok sa snažil obžalovaného odviesť z hotela, v tom stave to nebol on, pozná ho viac rokov. Svedok nevidel, že by obžalovaný niekoho provokoval alebo fyzicky napadol.

Zo znaleckého posudku č. 78/2018, Prof. A.. Z. P., T., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia prečítaného na hlavnom pojednávaní za súhlasu strán v zmysle § 268 ods. 2 Trestného poriadku vyplýva, že poškodený S. Y. utrpel dňa 11.2.2018 zranenia - ľahké pohmoždenie hlavy a možný ľahký otras mozgu. Znalec v záveroch uviedol, že v dokumentácii nie je uvedené, že by bol menovaný následne liečený, preto možno súhlasiť, že išlo o pomliaždenie hlavy ľahkého charakteru s výrazným vplyvom alkoholu. Úraz hodnotí ako ľahký, ktorý si nevyžaduje liečbu, spontánne odoznejie do 7 dní. Zranením nebol narušený obvyklý spôsob života poškodeného, po prepustení z nemocnice po 2 dňoch žiadnym spôsobom nebol obmedzovaný v obvyklom spôsobe života. Doba liečby by mohla byť 3-4 dni.

Zo znaleckého posudku č. 97/18 A.. A. Z. vypracovaného v konaní pod ČVS: ORP - 123/MY-NM-2018 na zranenia, ktoré utrpel dňa 11.2.2018 A. T., v danom konaní vystupujúci ako poškodený prečítaného v súlade s ustanovením § 269 Trestného poriadku vyplýva, že menovaný utrpel otras mozgu ľahkého charakteru, trzne-zmliaždenú ranu hornej pery úst a sliznice pery úst, asi 1cm dlhú, odreniny kože a pomliaždenie mäkkých tkanív tváre, pomliaždenie mäkkých tkanív a krvný výron ľavej strany hrudníka, pomliaždenie mäkkých tkanív a krvné výrony v oblasti oboch ramien, pomliaždenie mäkkých tkanív a krvný výron v oblasti panvy vľavo. Na vznik otrasu mozgu je potrebná stredne silná intenzita vedeného násillia. Zranenie vzniklo v priamej súvislosti s fyzickým incidentom z noci 10.2.-11.2.2018. Pokiaľ ide o utrpený otras mozgu, tento sa u menovaného A. T. prejavil kvalitatívnou poruchou vedomia, sprevádzanou poruchou orientácie, neschopnosťou vyhodnotiť danú situáciu, zmätenosťou, agresivitou. A. T. mal vystavenú práceneschopnosť od 14.2.2018 do 6.3.2018 - 3 týždne, čo je doba adekvátna a opodstatnená.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obvinený nebol doposiaľ súdne trestaný. Z výpisu z evidencie priestupkov vyplýva, že sa nedopustil spáchania žiadneho priestupku.

Z posudku prezídia policajného zboru, úradu hraničnej a cudzineckej polície Bratislava na obvineného A. T. vyplýva, že v služobnom pomere je od 1.4.2010. Počas trvania služobného pomeru nebolo voči menovanému potrebné prijímať žiadne disciplinárne opatrenie. Uložené úlohy plní samostatne, svedomito ako do včasnosti, kvality, tiež kvantity na veľmi dobrej úrovni. V roku 2013 bol ministrom vnútra mimoriadne povýšený za dlhodobé, kvalitné a príkladné plnenie služobných úloh do hodnosti poručík. V roku 2013 získal vyznamenanie Slovenského červeného kríža za záchranu ľudského života, keď v čase mimo výkonu štátnej služby svojím obetavým a ľudským prístupom zachránil život staršieho človeka.

A. T. je pracovitý, ústretový, iniciatívny, nekonfliktný, nápomocný hlavne pre mladších kolegov a svojim správaním dáva záruku riadneho výkonu štátnej služby.

Z pracovného posudku Prezídia policajného zboru, Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Bratislava na obžalovaného A. T. zo dňa 9.7.2020 vyplýva, že je v služobnom pomere od 1.4.2010. V rámci zaradenia vykonával činnosti v oblasti spracovávaní pobytovej agendy a analýzy a rizík s ňou spojenou, odhaľovania nelegálnej migrácie, odhaľovania prípadov obchodovania s ľuďmi, nelegálneho zamestnávania a prevádzachstva, spracovávaní stanovísk k podaným odvolaniam v správnom konaní a žalobám. Uložené úlohy plnil samostatne a svedomito ako do včasnosti, kvality a taktiež kvantitatively spracovanej administratívy a na veľmi dobrej úrovni. Na základe získaných odborných skúseností a znalostí, najmä s prihliadnutím k plneniu úloh bol dňa 15.3.2020 personálnym rozkazom riaditeľa Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Bratislava poverený výkonom dočasne neobsadenej riadiacej funkcie zástupca riaditeľa pre výkon služby oddelenia cudzineckej polície policajného zboru Bratislava. Uvedenú náročnú funkciu bez problémov zvláda. V roku 2013 bol ministrom vnútra mimoriadne povýšený za dlhodobé, kvalitné a príkladné plnenie služobných úloh do hodnosti poručík. V tom istom roku bol prezidentom Slovenskej republiky ocenený za záchranu ľudského života, keď v čase mimo výkonu štátnej služby svojim obetavým a ľudským prístupom zachránil život staršieho človeka. V oblasti dodržiavania služobnej disciplíny a plnení si povinností policajta nemá problémy, je spofahlivý, nadriadený u neho doteraz nezistil nadmerné požívanie alkoholických nápojov resp. návykových látok a doteraz nebolo voči nemu potrebné uložiť niektoré z disciplinárnych opatrení vyplývajúcich zo zákona o štátnej službe.

Zo zápisov o dychovej skúške vyplýva, že obvinenému bola dňa 11.2.2018 o 04:15 hod nameraná hodnota 0,55mg/l alkoholu v krvi. Poškodenému S. I. o 02:20 hod 0,26mg/l a poškodenému S. Y. o 01:51 hodnota 0,84 mg/l.

Súd vykonal aj ďalšie dôkazy spôsobom a v rozsahu tak ako to vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 280 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať. Proti uzneseniu o postúpení veci podľa odseku 2 môže prokurátor podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch osobitný zákon môže ustanoviť osoby, ktorých konanie, ktoré má znaky priestupku, sa prejedná podľa osobitného zákona.

Podľa § 52 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície podľa tohto zákona sa prejedná aj konanie policajta, ktoré má znaky priestupku.

V zásade trestný zákon č. 300/2005 Z.z. vychádza v zmysle § 8 z formálneho princípu chápania trestného činu, čo znamená, že trestným činom je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v trestnom zákone. Uvedené ustanovenie obsahuje dovetok, ak trestný zákon neustanovuje inak. Za trestný čin sa preto v zásade považuje také konanie páchatel'a, ktoré naplní všetky znaky skutkovej podstaty určitého trestného činu. Trestný zákon však v § 10 ods. 2 upravuje aj výnimku z formálneho princípu chápania trestného činu. Znamená to, že aj v prípade, ak by došlo po formálnej stránke k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty prečinu, nemuselo by sa jednať o trestný čin. Podľa tohto ustanovenia nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Posudzovanie konania páchatel'a aj v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona, teda skúmanie materiálneho korektívu je pritom obligatórne. Najvyšší súd Slovenskej republiky v Stanovisku zo 16. júna 2015, sp. zn. Tpj 67/2014 uverejneného v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu č. 7/2015 pod č. 82 judikoval, že „medzi zákonné znaky prečinu podľa § 10 Tr. zák. nepatria len znaky uvedené v osobitnej časti Trestného zákona, ale aj znak závažnosti prečinu v zmysle ods. 2 tohto ustanovenia. Preto, ak je podaná obžaloba alebo návrh dohody o vine a treste pre prečin, súd je povinný vždy skúmať, či nie sú splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. (materiálny korektív)“.

Súd vedomý si povinnosti skúmať aj splnenie podmienok pre aplikáciu § 10 ods. 2 Trestného zákona, keďže obžaloba bola podaná pre prečin, po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že sa skutok stal a to na tom skutkovom základe, že v čase okolo 01.00 hod. dňa 11. februára 2018 pred hotelom Štefánik na námestí M. R. Štefánika 37 v Myjave najprv slovne napádal prítomných, pričom uviedol: „kto je frajer, kto je frajer, čo ste zrazu ticho“, následne fyzicky napadol poškodených S. Y. a S. I. tak, že poškodeného S. Y. udrel lakťom pravej ruky do zadnej časti hlavy, čím mu spôsobil ľahké pomliaždenie hlavy s ľahkým otrasom mozgu, ktoré zranenia boli ľahkého charakteru, bez trvalých následkov, po prepustení z nemocnice po 2 dňoch žiadnym spôsobom poškodeného neobmedzovali v obvyklom spôsobe života, a poškodeného S. I. udrel rukou zovretou v päšť do oblasti pravého oka pričom mu nespôsobil zranenia vyžadujúce liečenie, následne po príchode privolanej hliadky Obvodného oddelenia Policajného zboru Myjava roztiahol ruky a na členov hliadky Policajného zboru útočil slovne, a že skutok spáchal obžalovaný, dôsledne zisťoval, či je tento skutok trestným činom a to nielen z pohľadu naplnenia formálnych znakov trestného činu ale aj materiálnych.

V tejto súvislosti súd v prvom rade uvádza, že podľa jeho názoru vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní potvrdilo pôvodný názor súdu, ktorý prezentoval v uznesení č.k. 15T/26/2019 - 356 zo dňa 23.10.2019. Súd odstránil pochybnosti ohľadom skutkového stavu, najmä zranení poškodeného, ktoré boli v obžalobe vymenené so zraneniami, ktoré v skutočnosti utrpel obžalovaný. Súd tiež vypočul znalkyňu A. S. k záverom jej znaleckého posudku, ktoré náležite vysvetlila, objasnila a na ktorých zotrvala. Súd mal v konečnom dôsledku za to, že tak ako v pôvodnom rozhodnutí bolo nevyhnutné prihliadnúť nielen na samotný skutok, ktorý obžalovaný spáchal ale aj na okolnosti, najmä na stav, v ktorom ho obžalovaný spáchal a jeho mieru pričinenia sa k tomuto stavu, tiež na spôsobené následky. Pokiaľ bol obžalovaný bezdôvodne fyzicky napadnutý a zbitý inými osobami, ktoré zranenia mu spôsobili stav zmenšenej pričetnosti a v tomto sa následne dopustil spáchania skutku, je nevyhnutné prihliadať na celú vec aj z pohľadu § 10 ods. 2 Trestného zákona.

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní bolo teda preukázané a to najmä výpoveďou poškodených S. I., S. Y., svedkov A. Y., K. K. W. B. Y., že obžalovaný fyzicky napadol poškodených spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia, ktoré skutočnosti v podstate neboli spochybňované ani samotným obžalovaným, tento uviedol, že si veci nepamätá potom ako bol fyzicky napadnutý a zbitý inými osobami. Obom poškodeným ako aj svedkom sa v rámci vyjadrení k ich výsluchom aj ospravedlnil. Uvedené skutočnosti teda neboli sporné. Zranenia ktoré boli spôsobené útokom obžalovaného poškodeným vyplývali jednak z ich výpovedí ale aj v prípade S. Y. zo znaleckého posudku č. 78/2018, Z.. A.. Z. P., T., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia tak ako sú bližšie popísané vyššie v rozhodnutí. Sám poškodený S. Y. výslovne pri výpovedi na hlavnom pojednávaní poprel, že by mu boli spôsobené zranenia „tržno-zmliaždenú ranu hornej pery úst a sliznice pery úst, odreniny kože a pomliaždenie mäkkých tkanív tváre, pomliaždenie

mäkkých tkanív a krvný výron ľavej strany hrudníka, pomliaždenie mäkkých tkanív a krvné výrony v oblasti oboch ramien a pomliaždenie mäkkých tkanív a krvný výron v oblasti panvy vľavo“, on dostal len ten jeden úder lakťom dozadu hlavy, neutrpel teda zranenia, ktoré uviedol prokurátor v obžalobe, sám dodal, že nikdy nikde netvrdil, že by mu také zranenia boli spôsobené. Z medicínskeho hľadiska podľa znalca Z. P., zranenia poškodeného sa hodnotia ako ľahké, ktoré si nevyžadujú liečbu, spontánne odoznejú do 7 dní. Zranením nebol narušený obvyklý spôsob života poškodeného, po prepustení z nemocnice po 2 dňoch žiadnym spôsobom nebol obmedzovaný v obvyklom spôsobe života. Doba liečby by mohla byť 3-4 dni.

Obžaloba kládla obžalovanému za vinu, že sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, čím podľa obžaloby sa mal dopustiť prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Súd vyslovuje názor, že podaniu obžaloby predchádzalo nedôsledné posúdenie skutku aj z pohľadu § 10 ods. 2 Trestného zákona, čím súd vôbec nechce uviesť, že by konanie obžalovaného bolo spoločensky akceptovateľné, to v žiadnom prípade, avšak s prihliadnutím na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, jeho osobu a doterajší život by podľa krajne nespravodlivé posúdiť konanie obžalovaného ako trestný čin, čo by okrem iného u neho viedlo aj k strate bezúhonnosti a tým aj k strate zamestnania, v ktorom je výborne hodnotený.

Právna teória rovnako tak súdna prax pri prečine výtržníctva, pri fyzických napadnutiach pri posudzovaní materiálneho znaku podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona považuje za potrebné skúmať nielen kumulatívne ale aj jednotlivo každé z kritérií v § 10 ods. 2, pričom posudzuje aj:

- intenzitu útoku, s tým, že bližšie k prečinu výtržníctva má konanie: ak páchatel' použije zbraň, útok vedie po dlhší čas, je v presile útočníkov proti poškodeným, poškodenému je spôsobená výraznejšia ujma na zdraví (hoci sa nevyžaduje ublíženie na zdraví podľa § 123 ods. 2 Trestného zákona), samotný spôsob prevedenia činu pôsobí extrémne brutálne (napríklad opakované kopanie do brucha alebo hlavy),
- morálna ujma s tým, že bližšie k prečinu výtržníctva bude smerovať, ak: je poškodený zbitý alebo zahanbený pred osobami, na ktorých mu záleží (napr. muž na rande pred ženou, otec pred svojimi deťmi), bezdôvodnosť útoku, ak konanie útočníka smeruje k arogancii, že si chce len bezdôvodne do niekoho udrieť, pričom si sám hľadá bezdôvodnú zámienu
- osoba útočníka s tým, že bližšie k prečinu výtržníctva bude, ak útočník má značnú fyzickú prevahu alebo sa jedná o osobu opakovane postihovanú za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu alebo trestné činy násilného charakteru, teda ak ide o osobu so zjavne agresívnymi sklonmi a s kriminálnou minulosťou.

Súd majúci na zreteli presvedčenie, že konanie obžalovaného (vonkajší prejav jeho správania) nie je možné posudzovať len izolovane, samostatne, bez zohľadnenia všetkých okolností prípadu, dospel k právnenému záveru, že konanie obžalovaného by malo byť posúdené len ako priestupok a to pri nasledovných úvahách.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný, ktorý je príslušníkom policajného zboru, bol zo dňa 10-11.2.2018 v Hoteli Štefánik na zábave, diskotéke so svojou manželkou O. T., X. X.Í. W. U. G.. Nebol v službe, trávil svoj voľný čas spoločensky prijateľným spôsobom, pričom dňa 10.2. mal rodinnú oslavu, na ktorej požíval aj alkoholické nápoje, tieto následne požil ja na zábave v Hoteli. Nevyvolával žiadne roztržky, konflikty, nikoho nenapádal slovne ani fyzicky, nesprával sa agresívne. Pri tancovaní na parkete ho bezdôvodne napadli iné osoby, dvaja muži, ktorí sa pri tancovaní stále k nim približovali, následne jeden z nich sotil zozadu obžalovaného a obžalovaný sa s nimi dostal do roztržky, ktoré skutočnosti potvrdili okrem obžalovaného aj svedkyne O. T. W. U. G., ktorá posledná svedkyňa uviedla, že týchto mužov aj upozorňovala, ale aj tak na nich dobiedzali. Je preto potrebné zdôrazniť, že obžalovaný nebol osobou, ktorá by začala v období pred stíhaným skutkom akýkoľvek konflikt, ktorý by mal za následok jeho neskôr utrpené zranenia, čo súd považuje za významné z hľadiska skúmania celkových okolností tohto prípadu. Po tom ako bol obžalovaný napadnutý a dostal sa s mužmi do roztržky, prišli na parket viacerí vyhadzovači, ktorí obžalovaného odtiahli preč, pričom ho fyzicky napadli a zbili tak, že utrpel otras mozgu ľahkého charakteru, trzne-zmliaždenú ranu hornej pery úst a sliznice pery úst, asi 1cm dlhú, odreniny kože a pomliaždenie mäkkých tkanív tváre, pomliaždenie mäkkých tkanív a krvný výron ľavej strany hrudníka, pomliaždenie mäkkých tkanív a krvné výrony v oblasti oboch ramien, pomliaždenie mäkkých tkanív a krvný výron v oblasti panvy vľavo (teda zranenia, ktoré v obžalobe boli prisúdené poškodenému) a ktoré zranenia vyplývali zo znaleckého posudku A. A. Z. č. 97/18. Tieto zranenia sú charakteru, že obmedzovali obžalovaného v bežnom

spôsobe života 3 týždne, pričom následky utrpených zranení ako to podrobne vysvetlila znalkyňa A.. D. S. na hlavnom pojednávaní ako aj v znaleckom posudku č. 117/2018 spôsobili, že utrpený otras mozgu sa u obžalovaného prejavil zmätenosťou, nedostatkom koncentrácie, nevoľnosťou, zvracaním, závratmi, bolesťami hlavy, bradypsichizmom a amnéziou. Prítomná alkoholická intoxikácia ľahkého stupňa mohla akcentovať prejavy otrasu mozgu, avšak znalkyňa uviedla, že u obžalovaného ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli podstatne znížené, forenzne významne pričom by tomu tak bolo aj bez požitia alkoholu, iba prostredníctvom bitky a zranení, ktoré obžalovaný utrpel. Schopnosť obžalovaného rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť trestného konania bola u neho v čase spáchania skutku podstatne znížená, forenzne významne. Obžalovaný mohol svoje konanie ovládať a zaň zodpovedať vo forenzne zníženej miere. Znamená to, že si mohol uvedomovať svoje okolie a bitku ale nevedel dostatočne ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho protiprávnosť a dôsledky konania v úplne adekvátnej forme. K vymiznutiu ovládacích a rozpoznávacích schopností dochádza v stave psychózy ale tu sa o psychózu u obžalovaného nejednalo. Obžalovaný po utrpených zraneniach bol celý krvavý, zmätený a dezorientovaný čo potvrdili aj svedkovia, nielen tí, s ktorými bol obžalovaný na zábave a hovorili v zmysle, že zrazu po bitke akoby ani nevnímal čo sa deje okolo neho, pričom dovtedy bol úplne normálny, ale aj poškodení a ich kamaráti. Obžalovaný bol následne vyvedený von, kde napadol bez predchádzajúceho konfliktu poškodených. Je zrejmé, že otras mozgu, ktorý obžalovaný utrpel s prihliadnutím, že sám nezačal konflikt, v dôsledku ktorého zranenie utrpel, mal na neho výrazný vplyv prejavujúci sa zmätenosťou a dezorientáciou (svedkovia uviedli, že tam pobehoval ako nepričetný bez trička a celý krvavý), ktorý stav sa prejavil zmenšenou pričetnosťou obžalovaného. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by bol osobou so sklonom k agresívnemu správaniu, čo možno vyvodiť aj z jeho doterajšieho života (nebol súdne trestaný, nespáchal žiadny priestupok ani disciplinárne previnenie, podľa manželky nie je osobou so sklonom k agresivite). Tieto celkové okolnosti spáchania činu možno považovať za tak významné, že ich možno podradiť pod ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona. Osobitne pri prihliadnutí na spôsob spáchania činu a jeho následok je potrebné uviesť, že obžalovaný udrel jedenkrát každého poškodeného, jeho útok sa neprejavoval takou osobitou extrémnou brutalitou, aby bolo s prihliadnutím k všetkým okolnostiam nevyhnutné posúdiť ho ako trestný čin. Týmto súd ale opakovane zdôrazňuje, že nebagatelizuje konanie obvineného, toto bolo bez akýchkoľvek pochybností vybočením z noriem spoločenského správania a konaním nedovoleným, protiprávnym. Jedným z dôležitých aspektov posudzovania materiálneho korektívu je aj následok konania obžalovaného, pričom možno uviesť, že následky jeho konania sa neprejavili takou závažnosťou, aby bolo možné posúdiť vec ako trestný čin aj keď je nevyhnutné uviesť, že v zásade pri stíhanom trestnom čine výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, následky nie sú znakom skutkovej podstaty tohto trestného činu, avšak z hľadiska materiálneho korektívu je na ne potrebné prihliadnúť. Poškodený S. I. nebol ani na ošetrovaní a nevznikla mu žiadna škoda. Ako je uvedené vyššie, poškodený S. Y. neutrpel zranenia ako boli uvedené v skutkovej vete obžaloby (tie utrpel obžalovaný), ale utrpel v zmysle znaleckého posudku č. 78/2018, Z.. A.. Z. P., T. ľahké pohmoždenie hlavy a možný ľahký otras mozgu. Znalec uviedol, že išlo o pomliaždenie hlavy ľahkého charakteru s výrazným vplyvom alkoholu. Úraz hodnotí znalec ako ľahký, ktorý si nevyžaduje liečbu, spontánne odznejie do 7 dní. Zranením nebol narušený obvyklý spôsob života poškodeného, po prepustení z nemocnice po 2 dňoch žiadnym spôsobom nebol obmedzovaný v obvyklom spôsobe života. Na tomto mieste je nevyhnutné prihliadnúť aj na samotný postoj poškodeného S. Y. k tomuto konaniu, pretože trestný postih páchatel'a predstavuje aj určitý druh satisfakcie pre poškodeného, pričom ale S. Y. výslovne uviedol, že minulý rok stiahol svoje trestné oznámenie a nechcel vôbec vec prejednávať, divil sa, keď bol predvolaný na pojednávanie. Je zrejmé, že ani sám poškodený nevníma konanie obžalovaného a následky tak, že by sa dožadoval určitej satisfakcie trestným postihom. S prihliadnutím na uvedené možno konštatovať, že následky konania obžalovaného nie sú takého charakteru, že by sa malo jednáť o trestný čin, ale spĺňajú atribúty myslené ustanovením § 10 ods. 2 Trestného zákona. Pokiaľ ide o pohnútku, konanie obžalovaného bolo determinované zraneniami, ktoré utrpel, otrasom mozgu a zmätenosťou, dezorientáciou, jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli forenzne významne znížené, bol teda v stave zníženej pričetnosti, obžalovaný rozhodne nebol osobou, ktorá by iba požíla alkohol a bezdôvodne vyhľadávala, vyvolávala konflikty, či hľadala bezdôvodne zámienky na fyzické atakovanie iných osôb. V prípade skúmania všetkých okolností podstatných pre vydanie tohto rozhodnutia je nevyhnutné poukázať aj na predchádzajúci príkladný život obžalovaného aj na jeho postoj ku konaniu, pričom sa obom poškodeným na hlavnom pojednávaní z očí do očí aj ospravedlnil. Obžalovaný nebol nikdy odsúdený za spáchanie trestného činu, nikdy nespáchal žiadny priestupok (ani dopravný), riadne pracuje ako príslušník policajného zboru, pričom v roku 2013 bol mimoriadne povýšený za dlhodobé, kvalitné a príkladné plnenie služobných úloh do hodnosti poručík. Na základe získaných odborných skúseností a znalostí, najmä s prihliadnutím k plneniu úloh bol

dňa 15.3.2020 personálnym rozkazom riaditeľa Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Bratislava poverený výkonom dočasne neobsadenej riadiacej funkcie zástupca riaditeľa pre výkon služby oddelenia cudzineckej polície policajného zboru Bratislava. Obžalovaný navyše v roku 2013 získal vyznamenanie Slovenského červeného kríža za záchranu ľudského života, keď v čase mimo výkonu štátnej služby svojím obetavým a ľudským prístupom zachránil život staršieho človeka, ktorú skutočnosť možno bez akýchkoľvek pochybností považovať za „ľudský nadštandard“ v pozitívnom slova zmysle.

Vzhľadom na všetky vyššie uvádzané skutočnosti súd dospel k právnomu názoru, že konanie obžalovaného s prihliadnutím aj k zásade individualizácie posudzovania každého jednotlivého prípadu a všetkých okolností spĺňa všetky atribúty pre postup podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, teda, že jeho konanie, hoci spoločensky neakceptovateľné, nemožno posúdiť ako prečin (trestný čin), pretože vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia, pohnútku a samotnú osobu obvineného ako je popísané vyššie, je jeho závažnosť nepatrná. Súd pritom dodáva, že aj skutok, ktorým boli obžalovanému spôsobené zranenia vrátane otrasu mozgu (s výrazne vyššou závažnosťou ako u poškodených), ktoré mu spôsobili obmedzenia v bežnom spôsobe života a práceneschopnosť až 3 týždne, bol posúdený Krajskou prokuratúrou v Trenčíne ako konanie, ktoré by mohlo byť priestupkom a nie trestným činom.

Z uvedených dôvodov súd podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku aj po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní postúpil vec obžalovaného A. T. s prihliadnutím aj na § 10 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a § 52 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície na prejednanie riaditeľovi Okresného riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, nakoľko výsledky dokazovania preukazujú, že nejde o trestný čin ale o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu môže prokurátor podať sťažnosť v lehote 3 pracovných dní od vyhlásenia uznesenia na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom. O sťažnosti rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.